

หน่วยที่ 1

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง

ความหมายของการเมืองการปกครอง

ดร.อินสอน บัวเขียว ได้กล่าวไว้ว่า “แต่เดิมปรัชญาเมธีทางการเมือง เช่น พลาโต(Plato) และอริสโตเติล (Aristotle) มองว่า การเมืองเป็นเรื่องของการแสวงหาความยุติธรรมการดำรงชีวิตที่ดี ในขณะที่ (ดร.อินสอน บัวเขียว:2544)”

David Easton (อ้างใน ดร.อินสอน บัวเขียว:2544) ได้ให้ความหมายของการเมืองว่า การเมืองคือ การที่มนุษย์ตอบโต้กัน อันเกี่ยวข้องกับอำนาจและการแจกแจงสิ่งที่มีคุณค่าสำหรับสังคมเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของประชาชน

H.Lasswell (อ้างใน ดร.อินสอน บัวเขียว:2544) ได้กล่าวว่า การเมืองเป็นเรื่องของใคร ได้อะไร ให้ผลประโยชน์เมื่อไรและได้ประโยชน์อย่างไร

ดร.กระมล ทองธรรมชาติและคณะได้กล่าวว่า “การเมืองเป็นเรื่องความสัมพันธ์ทางอำนาจที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้อำนาจในการบังคับบัญชาและควบคุมผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น การเมืองเป็นเรื่องของอำนาจและพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้มีอิทธิพล หรือผู้มีอำนาจ และการใช้อำนาจนั้นเพื่อรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มคน”

การเมือง (Politics) หมายถึง เรื่องที่เกี่ยวกับการแข่งขัน เพื่อแสวงหาอำนาจ ซึ่งส่งผลต่อสังคมทั้งสังคมหรือสังคมส่วนใหญ่ เช่น การแข่งขันในการรับสมัครและหาเสียงเลือกตั้ง ส.ส. การแข่งขันกันเพื่อจัดตั้งรัฐบาล เป็นต้น

ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเมืองไว้ว่า “เพราะการเมืองเป็นเรื่องที่สำคัญที่เราทุกคนโดยส่วนรวมมีส่วนได้เสียทั้งทางตรงและทางอ้อม การเมืองจึงเป็นเรื่องของเราส่วนตัวแต่ละคนในฐานะเจ้าของประเทศคนหนึ่ง ในความเป็นเจ้าของการเมืองแท้จริงแล้วมิใช่ข้อวิพากษ์ว่า ..เราควรมีส่วนร่วมทางการเมืองหรือไม่.. แต่อยู่ที่ว่า ..เราควรมีส่วนร่วมอย่างไรในเรื่องการเมืองเพื่อบรรลุผลดีต่อประเทศชาติที่รักยิ่งของเรามากที่สุดคำถามหลังนี้จะตรงตามความจริงมากกว่า”

การปกครอง (Government) หมายถึง การบริหารหรือการวางระเบียบกฎเกณฑ์สำหรับสังคมเพื่อให้สังคมมีความสงบสุข หรือเพื่อให้เกิดการบำบัดทุกข์บำรุงสุขแก่สังคม

การเมืองการปกครอง (การบริหาร) มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน คือ การจะบริหารหรือปกครองบ้านเมืองให้สงบสุขและพัฒนาได้นั้นจำเป็นต้องอาศัยอำนาจ (คือการเมือง) จึงจะดำเนินการได้สำเร็จ

รูปแบบการปกครอง

รูปแบบการปกครอง

1. การปกครองโดยคน ๆ เดียว (บางที่เรียกว่าเผด็จการ)
 - ถ้าปกครองเพื่อประชาชน เรียกว่า ราชาธิปไตย
 - ถ้าปกครองเพื่อตัวเอง เรียกว่า ทูนาธิปไตย (หรือบางที่เรียกว่า ทหาราช)ข้อเสียหรือจุดอ่อนของการปกครองโดยคน ๆ เดียว คือ
 - 1) ไม่มีใครสามารถควบคุมผู้ปกครองได้
 - 2) ประชาชนไม่มีเสรีภาพ
2. การปกครองโดยคณะบุคคล
 - ถ้าปกครองเพื่อประชาชน เรียกว่า อภิชนาธิปไตย
 - ถ้าปกครองเพื่อคณะตัวเอง เรียกว่า คณาธิปไตย
3. การปกครองโดยคนทั้งหมดหรือเสียงส่วนใหญ่
 - ถ้าปกครองเพื่อประชาชน เรียกว่า ประชาธิปไตย
 - ถ้าปกครองเพื่อฝูงชนผู้ก่อความไม่สงบ เรียกว่า ฝูงชน

ลักษณะการใช้อำนาจในการปกครอง

การใช้อำนาจในการปกครองแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะดังนี้คือ

1. การใช้อำนาจเบ็ดเสร็จหรือควบคุมถ้วนทั่ว ผู้ปกครองหรือรัฐบาลจะควบคุมเสรีภาพของประชาชนทุกด้าน
2. การใช้อำนาจลักษณะอำนาจนิยม ผู้ปกครองหรือรัฐบาลจะควบคุมเสรีภาพของประชาชนทางการเมืองเพียงอย่างเดียว และให้เสรีภาพด้านสังคม เศรษฐกิจ ความเป็นอยู่
3. อิสระนิยมหรือเสรีนิยม ผู้ปกครองหรือรัฐบาลจะปล่อยให้ประชาชนมีเสรีภาพกว้างขวางในทุกด้าน ใช้อำนาจการปกครองน้อยที่สุด

****การใช้อำนาจในการปกครองของไทยนับแต่การเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.2475 ส่วนใหญ่เป็นแบบอำนาจนิยม โดยเฉพาะรัฐบาลที่มาจากการปฏิวัติหรือรัฐประหาร**

ลัทธิหรืออุดมการณ์ในการปกครอง

ลัทธิหรืออุดมการณ์ เป็นความเชื่อถือหรือจุดมุ่งหมายในการปกครอง

ลัทธิสำคัญ ๆ ที่เป็นเป้าหมายหรืออุดมการณ์การปกครองของหลายประเทศทั้งในอดีตและปัจจุบัน คือ ลัทธิเสรีนิยม สังคมนิยม ฟาสซิสต์ คอมมิวนิสต์ เป็นต้น

****ลัทธิคอมมิวนิสต์** คือลัทธิซึ่งถือว่า ทรัพย์สินและผลผลิตทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของสังคม เอกชนไม่มีกรรมสิทธิ์ใด ๆ บุคคลทุกคนต้องทำงานเพื่อประโยชน์อันร่วมกัน และมีการแบ่งปันผลจากการใช้แรงงาน ตามความจำเป็นของแต่ละคน

**** ในประเทศไทย**ได้มีการนำความคิดเกี่ยวกับลัทธิคอมมิวนิสต์เข้ามาเผยแพร่และพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงการปกครองซึ่งถือว่าเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศ พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยซึ่งยึดถือลัทธิมาร์ก-เลนิน และความคิดของเหมาเจ๋อตุง เป็นหลักได้เริ่มดำเนินงานปฏิวัติเพื่อเปลี่ยนประเทศไทยให้เป็นคอมมิวนิสต์

****รัฐบาลคอมมิวนิสต์** เป็นรัฐบาลแบบเผด็จการ(เผด็จการโดยคณะบุคคล) ที่นำเอาลัทธิคอมมิวนิสต์ซึ่งเป็นลัทธิการเมืองและเศรษฐกิจ คิดขึ้นโดย คาร์ล มาร์ก และเอนเงิลส์ เช่น รัฐบาลจีน

ลัทธิที่ครอบงำบรรยากาศการเมืองไทยหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.2475 ส่วนใหญ่คือลัทธิชาตินิยม ซึ่งเน้นเรื่องความมั่นคงของชาติ มาเป็นข้ออ้างในการทำปฏิวัติรัฐประหาร

กบฏ หมายถึง การใช้กำลังยึดอำนาจโดยวิธีที่ไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ แต่ไม่สำเร็จ

ปฏิวัติ หมายถึง การใช้กำลังยึดอำนาจ โดยวิธีที่ไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ ได้สำเร็จ ยกเลิกรัฐธรรมนูญ เปลี่ยนแปลงการปกครองทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

รัฐประหาร หมายถึง การใช้กำลังยึดอำนาจ โดยวิธีที่ไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ ได้สำเร็จเปลี่ยนแปลงเฉพาะผู้นำไม่ได้เปลี่ยนแปลงหลักการหรือโครงสร้างทางการเมือง

รูปแบบของรัฐ

รูปแบบของรัฐแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบดังนี้

รัฐเดี่ยว หมายถึง รัฐที่มีรัฐบาลกลางเพียงรัฐเดียว เป็นผู้ใช้อำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศ โดยการปกครองลักษณะนี้จะเป็นการปกครองที่มีการรวมอำนาจไว้ที่รัฐบาลกลาง ซึ่งเป็นศูนย์กลางในการปกครองประเทศ ประเทศที่มีการปกครองแบบรัฐเดี่ยวเช่น สวิตเซอร์แลนด์ ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ฝรั่งเศส ไทย

รัฐรวม หมายถึง รัฐที่มีการปกครองโดยกระจายการปกครองเป็น 2 ระดับ คือ รัฐบาลกลางและรัฐบาลมลรัฐ โดยการปกครองลักษณะนี้จะเป็นการปกครองที่มีการกระจายอำนาจออกสู่ท้องถิ่นแต่รัฐบาลกลางก็ยังคงมีอำนาจในการปกครองประเทศ ส่วนรัฐบาลท้องถิ่นจะมีอำนาจในการดูแลแต่ละท้องถิ่นของตน ประเทศที่มีการปกครองแบบรัฐรวมได้แก่ อเมริกา เยอรมัน มาเลเซีย

หลักการประชาธิปไตย**❖ หลักการประชาธิปไตย**

ระบอบประชาธิปไตยโดยตรงเคยมีในกรีกเมื่อประมาณ 500 ปีก่อนคริสตกาล ดินแดนที่มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยแห่งแรกคือ บริเวณหุบเขากรีก และชายฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียนอันเป็นที่ตั้งของบรรดานครรัฐกรีกทั้งหลาย การปกครองแบบประชาธิปไตยยึดหลักที่ว่า “อำนาจอธิปไตยหรืออำนาจสูงสุดเป็นของประชาชน ”

ปัจจุบันการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยตรงไม่สามารถจัดตั้งได้อีก เพราะขนาดของประเทศกว้างขวางยิ่งขึ้นและมีประชากรมากเกินกว่าที่จะให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองโดยตรงได้

ประชาธิปไตยแบบผู้แทน คือ การให้สิทธิประชาชนเลือกผู้แทนเข้าไปเป็นตัวแทนแสดงความคิดเห็นและแสดงมติในรัฐสภา สถาบันรัฐสภาจึงเป็นองค์กรที่แสดงเจตจำนงสูงสุดของประชาชน

อุดมการณ์ประชาธิปไตย เน้นในเรื่องสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคควบคู่กันไป
สิทธิ คือ อำนาจอันชอบธรรมหรือความสามารถที่จะกระทำได้โดยชอบธรรม
เสรีภาพ หมายถึง ความมีอิสระในการกระทำการใด ได้ตามปรารถนา

❖ สิทธิเสรีภาพในระบอบประชาธิปไตยจำแนกได้ดังนี้

1. เสรีภาพในการพูด การพิมพ์ และการโฆษณา
 - เป็นการให้เสรีภาพทางการแสดงความคิดเห็น
 - เชื่อว่าหากยอมให้ทุกฝ่ายแสดงความคิดเห็นอย่างเสรีแล้ว ความขัดแย้งอย่างรุนแรงจะไม่เกิดขึ้น
2. เสรีภาพในการนับถือศาสนา
3. เสรีภาพในการสมาคมหรือรวมกลุ่ม
4. สิทธิในทรัพย์สิน
5. สิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย
6. สิทธิส่วนบุคคล เช่น สิทธิในการประกอบอาชีพ การสมรส การหย่าร้าง

❖ ความเสมอภาค

ความเสมอภาค คือ ความเท่าเทียมกัน หรือเป็นส่วนหนึ่งของรัฐเหมือนกัน

ความเสมอภาคในระบอบประชาธิปไตย จำแนกได้เป็น 5 ประการดังนี้ คือ

1. ความเสมอภาคทางการเมือง คือการที่บุคคลทุกคนมีสิทธิที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมการเมืองเท่า ๆ กัน
2. ความเสมอภาคต่อการปฏิบัติของกฎหมาย หมายถึง บุคคลทุกคนต้องได้รับการคุ้มครองจากกฎหมายโดยเท่าเทียมกัน ผิดเหมือนกันโทษต้องเหมือนกัน
3. เสมอภาคในโอกาส ทุกคนมีโอกาใช้ความสามารถโดยเท่าเทียมกัน เช่นการมีมหาวิทยาลัยเปิด
4. ความเสมอภาคทางเศรษฐกิจ ไม่ได้หมายถึง การที่ทุกคนมีรายได้เท่าเทียมกัน แต่หมายถึง การกระจายรายได้ที่เป็นธรรมเพื่อมิให้เกิดช่องว่าง ระหว่างชนชั้นมากนัก, ประชาชนมีรายได้เพียงพอในการดำรงชีพ
5. ความเสมอภาคทางสังคม ทุกคนต้องได้รับการเคารพในความเป็นคนว่ามีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน

การปกครองแบบประชาธิปไตย

ลัทธิประชาธิปไตย แม้จะไม่ใช่เป็นระบอบการปกครองที่ดีที่สุดในอุดมคติแต่ในแง่ของการปฏิบัติหรือในแง่ของความเป็นไปได้ มักจะถือว่าเป็นระบอบการปกครองที่เหมาะสมที่สุดในปัจจุบันนี้

การปกครองที่เป็นประชาธิปไตย คือ รูปการปกครองที่ยึดถืออำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนประเทศที่เป็นประชาธิปไตยนั้น จะจำเป็นต้องมีรัฐธรรมนูญ เพราะประชาธิปไตยคือการปกครองโดยกฎหมาย ลักษณะสำคัญของการปกครองแบบประชาธิปไตย อาจพิจารณาได้จาก รัฐบาล การเลือกตั้ง การปกครองโดยเสียงข้างมาก

รัฐบาลรัฐบาล

ลักษณะของรัฐบาลที่เป็นประชาธิปไตย คือ “รัฐบาลของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน” ตามวาทะของอดิศักดิ์ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา อับราฮัม ลินคอล์น ซึ่งอาจสรุปได้ดังนี้

รัฐบาลของประชาชน หมายถึง รัฐบาลต้องมาจากการเลือกตั้งของประชาชน ,ประชาชนเปลี่ยนแปลงผู้ปกครองได้

รัฐบาลโดยประชาชน หมายถึง ประชาชนทุกคนมีสิทธิเป็นผู้ปกครองหากได้รับเสียงสนับสนุน

รัฐบาลเพื่อประชาชน หมายถึง มีวัตถุประสงค์เพื่อความผาสุกของประชาชนและมีวาระในการดำรงตำแหน่ง

การเลือกตั้ง

ประเทศที่มีการเลือกตั้งไม่จำเป็นต้องเป็นประชาธิปไตย แต่ ประเทศที่เป็นประชาธิปไตยต้องมีการเลือกตั้ง การปกครองโดยเสียงข้างมาก

การปกครองโดยเสียงข้างมาก หมายถึง การปกครองโดยเสียงข้างมาก หมายถึง บุคคลที่ประกอบกันขึ้นเป็นรัฐบาลนั้น ถ้าหากไม่ได้รับการเลือกตั้งจากรายกร์โดยตรงแล้ว ก็ต้องเป็นคณะบุคคลที่ได้รับการยอมรับจากเสียงข้างมากของผู้แทนที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามา ซึ่งลักษณะสำคัญของการปกครองโดยเสียงข้างมากคือ

1. รัฐบาลได้รับการยอมรับจากเสียงข้างมากของผู้แทนที่มาจากการเลือกตั้ง
2. การออกกฎหมายหรือการกำหนดนโยบายต้องเป็นไปตามความเห็นชอบของเสียงข้างมากของผู้แทนรายกร์
3. ต้องมีการเคารพสิทธิขั้นพื้นฐานของเสียงข้างน้อย

❖ วิถีประชาธิปไตย

ลักษณะของวิถีแบบประชาธิปไตยอาจจำแนกเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. เคารพเหตุผลมากกว่าบุคคล
2. การรู้จักการประนีประนอม หมายถึง การรู้จักยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น รู้จักอะลุ่มอล่วยกับทัศนคติของคนอื่น
3. การมีระเบียบวินัย
4. มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

❖ อำนาจอธิปไตย

อำนาจอธิปไตย คืออำนาจเด็ดขาดและเต็มที่จะบัญญัติบังคับ และตัดสินกฎหมายสำหรับประชาชนภายในอาณาเขตของรัฐ เป็นอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศ ประเทศที่เป็นเอกราชจะต้องมีอำนาจอธิปไตยเป็นของตนเอง ในการดำเนินกิจการต่าง ๆ โดยอิสระไม่ถูกบังคับควบคุมหรือแทรกแซงโดยประเทศอื่น

อำนาจอธิปไตย เป็นอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศ

ในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้บัญญัติไว้ว่า อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุข ทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล

อำนาจอธิปไตยมี 3 ประการ คือ

1. อำนาจในการออกกฎหมาย เรียกว่า อำนาจนิติบัญญัติ
2. อำนาจในการนำกฎหมายไปใช้ เรียกว่า อำนาจบริหาร
3. อำนาจในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีให้เป็นไปตามกฎหมาย เรียกว่า อำนาจตุลาการ

ประชากรเศรษฐกิจและสังคมไทย

ประชากรไทย

1. จำนวนประชากรไทยจากข้อมูลของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2548 มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 62,376,795 คน เป็นชาย 30,800,236 คน หญิง 31,576,549 คน

2. ประเทศไทย มี ศาสนาพุทธ เป็น ศาสนา ประจำชาติ คนไทย สามารถ นับถือ ศาสนา ต่างๆ กันได้ แต่ มีผู้ นับถือ ศาสนา พุทธ กว่า ร้อยละ 90 คนไทย ยัง นับถือ ศาสนา อิสลาม ศาสนา คริสต์ ศาสนา พราหมณ์ ฮินดู และ ซิกข์ เป็นต้น รัฐธรรมนูญ ของไทย และ กฎหมาย อื่นๆ ให้ ความ ค้ำครอง ในเรื่อง การ นับถือ ศาสนา เป็น อันดี ไม่ได้ บังคับ ให้ ประชาชน ชาวไทย นับถือ ศาสนา ไต ศาสนา หนึ่ง เป็น การ เฉพาะ โดย ถือว่า บุคคล ย่อมมี เสรีภาพ ในการ นับถือ ศาสนา นิกาย ของ ศาสนา ส่วนดินแดน 4 จังหวัดภาคใต้ ได้แก่ สตูล ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส พลเมืองประมาณ ร้อยละ 90 นับถือศาสนาอิสลาม

สภาพเศรษฐกิจ

1. ประเทศไทยจัดอยู่ในประเทศกำลังพัฒนา รายได้เฉลี่ยของคนในชาติยังอยู่ในอัตราต่ำ

2. ระบบเศรษฐกิจของไทยในปัจจุบันเป็นระบบเศรษฐกิจแบบผสมซึ่งหมายถึง ระบบเศรษฐกิจที่มีลักษณะทั้ง ส่วนที่เป็นทุนนิยมและส่วนที่เป็นแบบสังคมนิยมกล่าวคือเศรษฐกิจไทยเป็นระบบที่ยอมรับกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนบุคคล ภาคเอกชนสามารถประกอบธุรกรรมทางเศรษฐกิจโดยเสรี มีการแข่งขันที่ค่อนข้างเสรี หน่วยธุรกิจส่วนใหญ่ทั้ง ในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ เป็นหน่วยธุรกิจของภาคเอกชน ส่วนหน่วยธุรกิจที่เป็นของรัฐก็ยังมีอยู่บ้าง เช่น รัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวกับสาธารณูปโภค และสถาบันการเงินของรัฐ เช่น ธนาคารออมสิน และธนาคารอาคารสงเคราะห์.....อย่างไรก็ตามประเทศไทยจะเป็นระบบเศรษฐกิจแบบผสมที่ค่อนข้างไปทางทุนนิยมเพราะรัฐได้ลด บทบาทในกิจกรรมการผลิตลงไปมาก เช่นการแปรรูปรัฐวิสาหกิจให้เป็นของเอกชน ให้สัมปทานเอกชนลงทุนใน โครงการสาธารณูปโภคบางอย่าง เช่น โทรศัพท์ รถไฟฟ้าในกรุงเทพมหานคร เป็นต้น (ดร.กมล ทองธรรมชาติและคณะ:2548)

สภาพสังคม

1. ลักษณะของสังคมแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ สังคมเมือง และสังคมชนบท

2. สังคมเมืองมีอยู่เพียงแห่งเดียวคือ กรุงเทพมหานคร เป็นศูนย์กลางของทุกสิ่งทุกอย่าง ธุรกิจขนาดใหญ่ สถานที่ราชการสำคัญ ๆ ศูนย์กลางแห่งอำนาจรวมกันอยู่ในกรุงเทพมหานคร

3. สังคมชนบท หรือสังคมต่างจังหวัด เป็นสังคมที่มีลักษณะชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสังคมคล้ายคลึงกัน ไม่ค่อยมีความแตกต่างในเรื่องชนชั้น

4. เกิดช่องว่างระหว่างสังคมเมืองกับสังคมชนบท เนื่องจากความเจริญอยู่ที่กรุงเทพมหานคร ทำให้มี ประชากรจำนวนมากอพยพเข้าสู่เมืองหลวงเพื่อหางานทำ

ค่านิยมและทัศนคติ

ค่านิยมของคนไทยที่เป็นอุปสรรคต่อประชาธิปไตยมีดังนี้คือ

1. ยึดถือบุคคลมากกว่าหลักการ คนไทยมักจะยึดเอาพวกหรือเอาญาติไว้ก่อน หลักการหรือความถูกต้องค่อย พูดยุติหลัง จะเห็นได้จากการใช้ระบบอุปถัมภ์ หรือการใช้เส้นสายทั้งในภาคราชการและเอกชน
2. เชื่อถือในสิ่งที่พิสูจน์ไม่ได้
3. เน้นขนบธรรมเนียมประเพณี สังคมไทย มักจะยึดถือขนบประเพณีเก่า ๆ เป็นหลักในการดำเนินชีวิต
4. ต้องเป็นข้าราชการคนไทยส่วนใหญ่นิยมทำงานเป็นข้าราชการ***ปัจจุบันค่านิยมเรื่องนี้ลดน้อยลงไปมาก แล้วจนกระทั่งเกิดปัญหาการลาออกจากราชการไปสู่ภาคเอกชนมาก หรือที่เรียกว่า ปัญหาสมองไหล
5. นิยมความมั่งคั่ง
6. การใช้อารมณ์ความรู้สึกตัดสิน